

ໂຮມສ້າງຕັ້ງນິມິດ - ເລກທີຫ້າ

ເປີດເຜີຍການໂຕ້ຖຽງຝ່າຍຄຳພະຍາກອນທິກິດຊ້າງໃນອາດວັນຕົດ:
ການເຂົ້າໃຈເຖິງພວກບຸນສະດົມໃນບັນດາຊົນຂອງເຈົ້າ

Jeff Pippenger
2024-08-09

ໃນບົດຄວາມທິດສະດີ ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸເຖິງຫົກເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຂັດແຍ້ງຝ່າຍຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນປະຫວັດຂອງອັດເວນຕິສົມ ນັບແຕ່ຍຸກສະໄໝຂອງຂະບວນການ Millerite ຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢືນຢັນວ່າ ຄວາມຂັດແຍ້ງຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບ "ພວກບຸນສະດົມໃນທຳມະກາງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ໃນຂັ້ນສູງຂອງການໂຕ້ຖຽງ ບົດທິສິບເອັດ ແມ່ນເຫມືອນກັນທາງຄຳພະຍາກອນ. ພວກ Millerites ເຂົ້າໃຈວ່າ "ພວກບຸນສະດົມ" ຫມາຍເຖິງ ໂຮມ, ແລະພວກໂບຣແຕສຕັນໄດ້ສອນວ່າ "ພວກບຸນສະດົມ" ແມ່ນກະສັດຊີເຣຍອົງໜຶ່ງ ນາມວ່າ Antiochus Epiphanes.

ແລະໃນສະໄໝເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີຫຼາຍຄົນລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້;
ອີກທັງພວກຜູ້ບຸນສະດົມໃນໝູ່ຊົນຂອງເຈົ້າຈະຍົກຕົນຂຶ້ນເພື່ອສະຖາປະນານິມິດນັ້ນ;
ແຕ່ພວກເຂົາຈະຜ່ອນເພີ່ມ. ດານໂອນ 11:14.

ເລີ້ມຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນສູງ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຂັ້ນສູງສຸດ
ມີການພັນລະນາເຖິງສົງຄາມລະຫວ່າງອານາຈັກຂອງເອຢິບ ແລະ ຊີເຣຍ. ໃນຂັ້ນສູງສຸດຄຳພະຍາກອນນີ້ ເອຢິບແມ່ນກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້, ແລະ ກະສັດແຫ່ງຊີເຣຍຖືກພັນລະນາເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ. ຂັ້ນສູງສູງລະບຸເຖິງສົງຄາມລະຫວ່າງສາດເອີນວ່າ ການເລີ້ມຕົ້ນຂອງສົງຄາມຊີເຣຍຄັ້ງທີສອງໃນປີ 219 BC, ຂັ້ນສູງສູງ ແລະ ສູງສຸດ ພັນລະນາເຖິງຍຸດທະການທຶກາເຟຍ ໃນປີ 217 BC, ແລະ ເຫດການຫຼັງຈາກນັ້ນ. ຈາກນັ້ນ ຂັ້ນສູງສູງສຸດ ເຖິງ ສູງສຸດ ລະບຸເຖິງຍຸດທະການທຶກາເຟຍ ໃນປີ 200 BC. ໃນຂັ້ນສູງ ເຖິງ ສູງສຸດ ກະສັດແຫ່ງຊີເຣຍຄື ອານຕີອັສ ມາກນັສ, ຜູ້ປົກຄອງຈັກກະພັດເຊລຊິດ.

ຂັ້ນສູງສູງເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດໃນເວລາທີ່ Antiochus Magnus ເລີ້ມສົງຄາມເພື່ອທວງຄົນດິນແດນທຶກາເຟຍໄປຈາກອານາຈັກ Seleucid ຫຼາຍປີກ່ອນນັ້ນ. ໃນຂັ້ນ ພະອົງໄດ້ທວງຄົນດິນແດນທຶກາເຟຍໄປໃນປີ 219 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແຕ່ພະອົງໄດ້ຢຸດການຮຸກຮານຂອງພະອົງໄວ້ຊົ່ວຄາວ ແລະພະຍາຍາມຈັດກຳລັງທາງທະຫານຂອງພະອົງຄືນໃໝ່. ພະອົງໄດ້ກັບຄວບຄຸມດິນແດນທຶກາເຟຍສູນເສຍໄປນັ້ນ ແລະຍົກທັບໄປຈົນເຖິງພົມແດນຂອງອີຢິບ ຄືອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ທຶກາເຟຍໂດຍລາຊະວົງ Ptolemy. ໃນລະຫວ່າງປີ 219 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ 217 ກ່ອນ ຄ.ສ. ທັງກະສັດຝ່າຍໃຕ້ ແລະກະສັດຝ່າຍເໜືອ ໄດ້ວາງແຜນສຳລັບຍຸດທະການ Raphia ທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ.

ຍຸດທະການທີ່ Raphia ໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນປີ 217 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ຄືອີຢິບ, ຊຶ່ງປົກຄອງໂດຍ Ptolemy, ໄດ້ເປັນຝ່າຍຊະນະເຫນືອກະສັດຊີເຣຍ Antiochus Magnus, ກະສັດແຫ່ງຝ່າຍເໜືອໃນຂັ້ນສູງສຸດຄຳພະຍາກອນນັ້ນ. ຕໍ່ມາໃນຂັ້ນສູງສູງສຸດເຖິງສູງສຸດ, ອີກສູງສູງຈັດປະຕິບັດໃນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ., Antiochus Magnus, ຜູ້ຊຶ້ງໃນເວລານັ້ນໄດ້ທຳພັນທະມິດກັບ Philip ແຫ່ງ Macedon, ໄດ້ເຂົ້າປະທະກັບອີຢິບໃນຍຸດທະການທີ່ Panium. ໃນເວລານັ້ນ ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ຄືອີຢິບມີກະສັດເດັກອາຍຸພຽງຫ້າປີ, ແລະ Antiochus Magnus ກັບ Philip ກໍ່ອາດຫັກຫ້າມຕົນເອງຈາກການສວຍໂອກາດເຫນືອກະສັດເດັກຂອງອີຢິບນັ້ນ, ແລະ Antiochus Magnus ໄດ້ເປັນຝ່າຍຊະນະໃນຍຸດທະການທີ່ Panium. ສາມຂັ້ນຕົວແທນຂອງຍຸດທະການທີ່ Panium

ນັ້ນປະກອບມີຂໍ້ທີ່ສຳຄັນ, ບ່ອນທີ່ອຳນາດໃໝ່ອັນໜຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າສູ່ການບັນຍາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ພວກຜູ້ບໍ່ນັບສະດັມໃນປະຊາຊົນຂອງທ່ານ ເປັນອຳນາດອື່ນປະເພດໜຶ່ງ ບໍ່ແມ່ນກະສັດເອຢິບແຫ່ງພາກໃຕ້, ຫຼື ກະສັດເຊລຊູດແຫ່ງພາກເໜືອ, ຫຼື ຟິລິບ ຜູ້ປົກຄອງມາເຊໂດເນຍ. ພວກມັນເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ໂຮມ ແມ່ນພວກຜູ້ບໍ່ນັບສະດັມໃນປະຊາຊົນຂອງທ່ານ. ໜຶ່ງໃນຄຳຮາກພາສາເຮັດເຮີທີຖືກແປວ່າ “ພວກຜູ້ບໍ່ນັບສະດັມ” ມີຄວາມໝາຍວ່າ ຜູ້ທຳລາຍ.

ໂຮມນອກຮີດຖືກນຳສະເໜີໃນຄຳພະຍາກອນວ່າເປັນອຳນາດຜູ້ທີ່ຈະທຳລາຍໃຫ້ແຫຼກເປັນຊຸ້ນໆ.

ຫຼັງຈາກນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນນິມິດກາງຄືນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ມີສັດຮ້າຍຕົວຫຼາຍ, ໜ້າສະພິກົວ ແລະ ນ້ຳສະຫຍອງ, ແລະ ມີກຳລັງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ; ແລະ ມັນມີເຂັ້ວເຫຼັກໃຫຍ່: ມັນໄດ້ກັດກິນ ແລະ ບົດທຳລາຍເປັນຊຸ້ນໆ, ແລະ ຢຽບສ່ວນທີ່ເຫຼືອດ້ວຍຕົນຂອງມັນ; ແລະ ມັນແຕກຕ່າງຈາກສັດຮ້າຍທັງປວງທີ່ຢູ່ກ່ອນມັນ; ແລະ ມັນມີສີເຂົ້າ. ດານເຮອນ 7:7.

ເມື່ອ Uriah Smith ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບພວກໂຈນ, ທ່ານໄດ້ອ້າງຄຳຂອງນັກປະຫວັດສາດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພວກໂຈນເປັນຕົວແທນຂອງພວກຜູ້ທຳລາຍ.

“ບັດນີ້ ມີອຳນາດໃໝ່ອັນໜຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າມາ,—‘ພວກຜູ້ບໍ່ນັບຊົງແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ;’ ຕາມຄວາມໝາຍຕົງຕົວ, ອະທິການ Newton ກ່າວວ່າ, ‘ພວກຜູ້ທຳລາຍແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ.’ ໄກອອກໄປຕາມຝັ່ງແມ່ນ້ຳ Tiber, ອານາຈັກໜຶ່ງໄດ້ກຳລັງຫຼົງຈົນເຖິງດ້ວຍແຜນການອັນທະເຍີທະຍານ ແລະ ເຈດຈຳນົງອັນມີຕົວມີນ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນມັນນ້ອຍ ແລະ ອ່ອນແອ, ແຕ່ມັນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຮວດເລັ່ງອັນນຳອັດສະຈັນໃນພະລັງ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຍຶດຂະຫຍາຍອອກໄປຢ່າງລະມັດລະວັງບ່ອນນີ້ບ່ອນນັ້ນ ເພື່ອລອງກຳລັງຂອງຕົນ, ແລະ ທົດສອບຄວາມແຂງແຮງແຫ່ງແຂນສົງຄາມຂອງມັນ, ຈົນຄົນຮູ້ຖືກອຳນາດຂອງຕົນເອງ, ມັນຈຶ່ງຊຸກຍູ້ຂຶ້ນຢ່າງອາດຫານທຳມະກາງບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຍຶດກຸມຄົນບັງຄັບແຫ່ງກົດຈະການຂອງພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍມືອັນບໍ່ອາດຕຳນິທານໄດ້. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ນາມຂອງ Rome ບາກົດຢູ່ໃນໜ້າປະຫວັດສາດ, ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຄົບຄຸມກົດຈະການຂອງໂລກຕະຫຼອດຫຼາຍຍຸກສະໄໝ, ແລະ ສະແດງອິດທິພົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທຳມະກາງບັນດາປະຊາຊາດ ແມ່ນກະທັ້ງຈົນເຖິງວາລະສົ້ນສຸດແຫ່ງການເວລາ.

“ໂຮມໄດ້ເວົ້າ; ແລະ ຊີເຣຍກັບມາເຊໂດເນຍ ໃນໄມ້ຊ້າກໄດ້ເຫັນການປ່ຽນແປງອັນໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ພາບລັກສະນະແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງພວກເຂົາ. ຊາວໂຮມໄດ້ເຂົ້າແຊກແຊງເພື່ອປົກປ້ອງກະສັດໜຸ່ມແຫ່ງອີຢິບ, ໂດຍຕັ້ງໃຈແນວວ່າພຣະອົງຄວນຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກຄວາມພິນາດທີ່ Antiochus ແລະ Philip ໄດ້ວາງແຜນໄວ້. ນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນການແຊກແຊງອັນສຳຄັນໃນລະຍະຕົ້ນໆຂອງຊາວໂຮມໃນກົດຈະການຂອງຊີເຣຍ ແລະ ອີຢິບ.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 257.

ຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສຳເລັດເປັນຈົງພາຍໃນປະມານຊາວປີ ນັບແຕ່ປີ 219 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແຕ່ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍຫຼາຍກວ່າຍຸກທີ່ພວກເຂົາດຳລົງຊີວິດຢູ່.

“ຜູ້ພະຍາກອນໃນສະໄໝບູຮານແຕ່ລະຄົນໄດ້ກ່າວໄວ້ແມ່ນເພື່ອສະໄໝຂອງຕົນເອງເຫຼົ່ານັ້ນ ຫາກແຕ່ເພື່ອສະໄໝຂອງພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າ ດັ່ງນັ້ນການພະຍາກອນຂອງທ່ານຈຶ່ງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບພວກເຮົາ. ‘ບັນດາສົງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາ ເປັນແບບຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ: ແລະໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອຕັກເຕືອນພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ບາຍຍຸກຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ.’ 1 Corinthians 10:11.

‘ບັນດາສົງຄ໌ບັນດາຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານ
ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ;
ສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສົງຄ໌ບັນດາທຸດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກຈ້ອງເບື້.’ 1 Peter 1:12....”

“ພຣະຄຳພີໄດ້ສະສົມແລະຮວບຮວມຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ສຳລັບຊົວຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍນີ້.
ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງ ແລະບັນດາການດຳເນີນອັນຂັງຂົມໃນປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີເດີມ
ໄດ້ຄົບເກີດຂຶ້ນຊ້ອກ ແລະກຳລັງເກີດຂຶ້ນຊ້ອກໃນຄຣິດຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.” Selected
Messages, book 3, 338, 339.

ເຖິງແມ່ນວ່າດານເຮອນບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາຊາວປິທິພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່
ແຕ່ການດົນໃຈຜ່ານງານຂຽນຂອງຊົດເຕີໄວທ໌ ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ
ປະຫວັດສາດສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນດານເຮອນ ບົດ 11
ຈະຖືກທຳຊ້ອກໃນການສຳເລັດຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງດານເຮອນ ບົດ 11.

“ພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາໃຫ້ສູນເສຍ. ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກກຳລັງຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ.
ໂລກກຳລັງຖືກປຸກເຮັດດ້ວຍຈິດວິນຍານແຫ່ງສັງຄາມ. ອີກບໍ່ດົນ
ເຫດການແຫ່ງຄວາມລຳບາກທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນຈະເກີດຂຶ້ນ. ຄຳພະຍາກອນໃນດານເຮອນ ບົດທີ
11 ເກືອບໄດ້ບັນລຸຄວາມສຳເລັດຄົບຖ້ວນແລ້ວ.
ປະຫວັດສາດຫຼາຍສ່ວນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນນີ້ສຳເລັດ ຈະຖືກເກີດຊ້ອກ.” Manuscript
Releases, ເລກທີ 13, 394.

ຂໍ້ທີ່ສືບເຖິງສືບຕໍ່ໃນດານເຮອນ 11 ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງວາລະສຸດທ້າຍ
ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້ານີ້, ເພາະວ່າຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ໄດ້ຊີ້ບອກເວລາທີ່ໂຮມ, ເປັນຄັ້ງທຳອິດ,
ໄດ້ພິຈາລະນາ “ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ.”

ແຕ່ຜູ້ທີ່ຍົກມາຕໍ່ສູ້ລາວຈະກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນເອງ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຢືນຕໍ່ໜ້າລາວໄດ້;
ແລະລາວຈະຍືນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ຊຶ່ງຈະຖືກທຳລາຍໂດຍມືຂອງລາວ. ດານເຮອນ 11:16.

ດານເຮອນໃຊ້ສຳນວນ “ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ” ສອງຄັ້ງໃນບົດຂຽນຂອງທ່ານ. ຄັ້ງທຳອິດແມ່ນໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່
ເມື່ອໂຮມນອກຮີດຕົວຈິງໄດ້ພິຈາລະນາແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຕົວຈິງແຫ່ງຢູດາ.

“ເຖິງແມ່ນວ່າອີຍິບບໍ່ສາມາດຍືນຢືນຕໍ່ໜ້າອານາຕ໌ໂອຄັສ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໄດ້,
ແຕ່ອານາຕ໌ໂອຄັສເອງກໍບໍ່ສາມາດຍືນຢືນຕໍ່ໜ້າຊາວໂຮມັນ, ຜູ້ທີ່ໃນເວລານັ້ນໄດ້ຍົກມາຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາ.
ບໍ່ມີອານາຈັກໃດອີກທີ່ໄປທຶນສາມາດຕໍ່ຕ້ານອານາດທີ່ກຳລັງຜຸດຂຶ້ນນີ້ໄດ້. ຊີໂຮມໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ
ແລະຖືກຜະນວກເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຈັກກະພັດໂຮມັນ ເມື່ອ Pompey, BC 65,
ໄດ້ຍຶດເອົາຊັບສົນທັງຫຼາຍຂອງ Antiochus Asiaticus ໄປ ແລະປ່ຽນຊີໂຮມໃຫ້ເປັນແຂວງໜຶ່ງຂອງໂຮມ.”

“ອຳນາດດຽວກັນນັ້ນກໍຈະຕັ້ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນບໍລິສຸດດ້ວຍ ແລະກິນກິນມັນ.
ໂຮມໄດ້ເຂົ້າຜຸກພັນກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຊາວຢິວ ໂດຍພັນທະສັນຍາ ໃນປີ 162 ກ່ອນ ຄ.ສ.,
ນັບແຕ່ວັນທີ່ນັ້ນມາ ມັນຈຶ່ງຖືກຕັດແຫງອັນໂດດເດັ່ນໃນປະຕິທິນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ
ມັນຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບອຳນາດປົກຄອງເໜືອແຂວງຢູດາໂດຍການພິຈາລະນາຢ່າງແທ້ຈິງ ຈົນຮອດປີ 63 ກ່ອນ ຄ.ສ.;
ແລະແລ້ວກໍເປັນໄປດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 259.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີອື່ນທີ່ດານເຮອນໃຊ້ຄຳວ່າ “ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ” ຢູ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເອັດ.

ລາວຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດນັ້ນດ້ວຍ, ແລະຫຼາຍປະເທດຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມ;
ແຕ່ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຈະພົ້ນຈາກມືຂອງລາວ, ຄືເອໂດມ, ໂມອາບ,
ແລະບັນດາຜູ້ນຳໜ້າໃນບັນດາລູກຫຼານຂອງອັມໂມນ. ດານເຮອນ 11:41.

ແນ່ນອນ ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເອົາມາຕາມຫຼັງຂໍ້ທີ່ສືບ, ແລະຂໍ້ທີ່ສືບເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳວ່າ
“ແລະໃນເວລາແຫ່ງທີ່ສຸດ.” ໃນ The Great Controversy, ຊົດສະເດັດ White ໄດ້ລະບຸວ່າ ປີ 1798 ເປັນ
“ເວລາແຫ່ງທີ່ສຸດ,” ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເອົາຈຶ່ງກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງປະຫວັດສາດທີ່ຕິດຕາມຫຼັງເວລາແຫ່ງທີ່ສຸດໃນປີ
1798.

“ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງອອກສານ,” ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ, “ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປມາ ແລະ
ຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມເພີດເພີນຂຶ້ນ.’ ດານເຮອນ 12:4.... ນັບແຕ່ປີ 1798 ເປັນຕົ້ນມາ
ໜັງສືດານເຮອນໄດ້ຖືກເປີດອອກແລ້ວ, ຄວາມຮູ້ໃນເລື່ອງຄຳພະຍາກອນໄດ້ເພີ່ມເພີດເພີນຂຶ້ນ, ແລະ
ຫຼາຍຄົນໄດ້ປະກາດຂ່າວສານອັນສົງຂົມເຖິງການພິພາກສາທີ່ໃກ້ຂ້າມ.” The Great Controversy,
356.

ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງເຮືອງໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ດາບຮາບຕາມຕົວອັກສອນໃນອະດີດ
ແຕ່ເປັນຢູ່ດາບສະໄໝໃໝ່ທາງວິນຍານ. ສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນຢູ່ດາບສະໄໝໃໝ່ທາງວິນຍານ,
ແລະຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເອົາກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້.

ແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາກ່ອນ, ຫາກແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນຕາມທຳມະຊາດ;
ແລະພາຍຫຼັງຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ. 1 ໂກຣົນທ໌ 15:46

ກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນໄດ້ຖືກພາບລັກໄວ້ໃດຍ່າງຂໍ້ທີ່ສືບຫົກ, ເພາະວ່າ “ປະຫວັດສາດຫຼາຍສ່ວນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ”
ໃນການສຳເລັດຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຮອນບົດທີ່ສືບຕໍ່ ຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ.
ຂໍ້ທີ່ສືບເຖິງສືບຕໍ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ນຳໜ້າ ແລະນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນຫຳຂັນນັ້ນ ພ້ອມທັງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້
ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດການຖືກເຮັດໃຫ້ຄົບຖ້ວນໂດຍກະສັດເຊເລວຊົດ Antiochus Magnus
ແລະບັນດາກະສັດອື່ນໆແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ Ptolemaic ນັ້ນ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງອຳນາດຕ່າງໆທີ່ເປັນ
ຈຸດສຸມຂອງປະຫວັດສາດອັນນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້.
ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ບົ່ງຊີ້ປະຫວັດສາດຂອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ໜັງແຮມສະໜັບສະໜູນ
ເພາະວ່າຂໍ້ທີ່ສືບໄດ້ບົ່ງຊີ້ເຖິງການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດໃນປີ 1989,
ແລະຂໍ້ທີ່ສືບຫົກບົ່ງຊີ້ເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້.

ພຣະຄຣິດຊົງເນັ້ນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ໂດຍຊົງເຊື່ອມໂຍງຂໍ້ທີ່ສືບເຂົ້າກັບຂໍ້ທີ່ສືບ
ແລະຂໍ້ທີ່ສືບຫົກເຂົ້າກັບຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່. ການອ້າງອີງໂດຍກົງເຖິງແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຕາມຕົວອັກສອນ
ຊຶ່ງເປັນແບບຂອງແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຝ່າຍວິນຍານໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ ແມ່ນຈຸດສູນສຸດຂອງຫົກຂັນນັ້ນ,
ແລະຂໍ້ທີ່ສືບແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ.

ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ຂໍ້ທີ່ສືບຫົກມີຄວາມເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງກັບຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່,
ຂໍ້ທີ່ສືບກໍມີຄວາມເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງກັບຂໍ້ທີ່ສືບເລີ່ມຕົ້ນ. ສຳນວນໃນຂໍ້ທີ່ສືບທີ່ວ່າ “ຖ້ວມລົ້ນ, ແລະຜ່ານໄປ”
ແມ່ນວະລິພາສາເຮັບເຮັດທົດຽວກັນກັບທີ່ຖືກແປວ່າ “ຖ້ວມລົ້ນ ແລະຜ່ານຂ້າມໄປ” ໃນຂໍ້ທີ່ສືບ.
ວະລິນີບາກດິຢູອີກພຽງແຫ່ງດຽວໃນພຣະຄຳພີ, ແຕ່ຖືກແປໄວ້ແຕກຕ່າງຈາກໃນຂໍ້ທີ່ສືບ
ແລະຂໍ້ທີ່ສືບຢູ່ລັກນ້ອຍ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນກໍເປັນວະລິພາສາເຮັບເຮັດທົດຽວກັນ.

ແລະເຂົາຈະຜ່ານເຂົ້າໄປໃນຢູດາ; ເຂົາຈະຖ້ວມລົ້ນແລະທະລັກຂ້າມໄປ, ເຂົາຈະຂຶ້ນມາເຖິງຄໍ;
ແລະການແຜ່ອອກແຫ່ງບົກຂອງເຂົາຈະຕັ້ມຄວາມກວ້າງແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ, ໂອ ອິມມານູເອນ.
ອີສາຍາ 8:8.

ຄຳວ່າ “overflow and go over” ຂອງອີຊາຍາ ແມ່ນມີຄວາມໝາຍດຽວກັນກັບ “overflow, and pass through” ໃນຂໍ້ທີສິບ ແລະ “overflow and pass over” ໃນຂໍ້ທີສິບ. ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ ຂໍ້ພຣະຄຳທັງສາມຂັ້ນລ້ວນແຕ່ກຳລັງພັນລະນາເຖິງການໂຈມຕີຈາກກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອຕໍ່ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້. ໃນພຣະທຳອີຊາຍາ ກະສັດແຫ່ງອັດຊິເຣຍຈາກທິດເໜືອ ຄື ເຊນນາເຄຣບ ກຳລັງໂຈມຕີຢູ່ດາ ອັນເປັນອານາຈັກທາງໃຕ້ຂອງອີຣາເອນ. ໃນຂໍ້ທີສິບ ອານຕ໌ໂອຄັສ ມາກນັສ, ກະສັດຈາກທິດເໜືອແຫ່ງອານາຈັກເຊລຊິດ ກຳລັງໂຈມຕີອານາຈັກທາງໃຕ້ ຄື ອີຢິບ. ໃນຂໍ້ທີສິບ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ ຄື ອຳນາດສັນຕະປາບາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຜີຍຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂໍ້ທີສິບ, ກຳລັງໂຈມຕີອຳນາດອະເທວະນິມິທາງໃຕ້ ຄື ສະຫະພາບໂຊວຽດ. ແຕ່ລະຂໍ້ລ້ວນແທນໂຄງສ້າງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນ ອັນເປັນການຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອແລະທິດໃຕ້, ແລະໃນແຕ່ລະຂໍ້ ກະສັດຈາກທິດເໜືອ “overflow and passes over.”

ຄຳພະຍານຂອງອີຊາຍາ ແລະ ຂໍ້ທີສິບ ທັງສອງລ້ວນລະບຸວ່າ ເມື່ອກະສັດຜ່າຍເໜືອເຂົ້າໂຈມຕີ ລາວຈະຢຸດລົງກ່ອນຈະເຂົ້າໄປໃນນະຄອນຫຼວງຂອງອານາຈັກຜ່າຍໃຕ້. ເຊນນາເຄຣບໄດ້ນຳສົງຄາມຂອງຕົນມາເຖິງກຳແພງນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມ ແລະ ບໍ່ໄປໄກກວ່ານັ້ນ. ໃນປີ 219 ກ່ອນ ຄ.ສ., ອານຕ໌ໂອຄັສ ມັກນັສ ໄດ້ມາເຖິງຊາຍແດນຂອງອີຢິບ ແລະ ຢຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຈາກນັ້ນ ລາວໄດ້ຜ່າຍແພໃນຍຸດທະການທຣາເຟຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນສອງປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 217 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຊນນາເຄຣບໄດ້ມາເຖິງກຳແພງນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມ ແລະ ຜ່າຍແພໃນຍຸດທະການ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າແຊກແຊງ.

ເພາະສະນັ້ນ ພຣະເຢໂຫວາຈຶ່ງຕັດດັງນັ້ນກ່ຽວກັບກະສັດແຫ່ງອັດຊິເຣຍວ່າ: ລາວຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃນເມືອງນີ້ ແລະຈະບໍ່ຍົງລູກທະນູດອກໜຶ່ງເຂົ້າມາໃນນັ້ນ ຈະບໍ່ເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າມັນດ້ວຍໄລ່ ຫຼືຈະບໍ່ຖິ້ມຄັນດິນເຂົ້າໂຈມຕີມັນ. ລາວມາທາງໃດ ລາວຈະກັບຄືນໄປທາງນັ້ນ ແລະຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃນເມືອງນີ້ ພຣະເຢໂຫວາຕັດດັງນັ້ນ. ເພາະເຮົາຈະບ້ອງກັນເມືອງນີ້ ເພື່ອຊ່ວຍມັນໃຫ້ພົ້ນ ເນື່ອງແກ່ນາມຂອງເຮົາເອງ ແລະເນື່ອງແກ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ.” ແລະໃນຄືນນັ້ນເອງ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຢໂຫວາໄດ້ອອກໄປ ແລະປະຫານໃນຄັ້ງຂອງຊາວອັດຊິເຣຍໜຶ່ງແສນແປດໜຶ້ນຫ້າພັນຄົນ; ເມື່ອຜູ້ຄົນລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ເບິ່ງແມ່, ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນແຕ່ເປັນສົບທັງໝົດ. ສະນັ້ນ ເຊນນາເຄຣບກະສັດແຫ່ງອັດຊິເຣຍຈຶ່ງອອກໄປ ແລະໄດ້ກັບຄືນໄປ ແລະອາໄສຢູ່ໃນນິນະເວ. ແລະຢູ່ມາ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນະມັດສະການໃນວິຫານຂອງນິໂຣກ ພະຂອງລາວ ອັດຣາມເມເລັກ ແລະ ຊາເຣເຊີ ບຸດຂອງລາວ ໄດ້ຟັນລາວດ້ວຍດາບ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫນີໄປຍັງແຜ່ນດິນອາເມນີຍາ. ແລະເອຊາຣັດໂດນ ບຸດຂອງລາວ ໄດ້ຂຶ້ນຄອງລາຊະແທນລາວ. 2 ກະສັດ 19:32–37.

ໃນປີ 1989 ກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອໄດ້ກວາດລ້າງສະຫະພາບໂຊວຽດ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ເອົາຊະນະນະຄອນຫຼວງຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ. ຣັດເຊຍຍັງຄົງຢືນຢູ່, ການສູ້ຮົບຄັ້ງຕໍ່ໄປ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 11 ແລະ 12, ແມ່ນການສູ້ຮົບທຣາເຟຍ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ເຊັ່ນກັນໂດຍການໂຄ່ນລົ້ມກອງທັບຂອງເຊນນາເຄຣບ ແລະການຕາຍຕໍ່ມາຂອງລາວ, ອັນເປັນສົງຄຸນອອກເຖິງໄຊຊະນະຂອງກະສັດແຫ່ງພາກໃຕ້, ຊຶ່ງແມ່ນຢູ່ດາໃນຄຳພະຍານຂອງເຊນນາເຄຣບ, ແລະຮາເຟຍໃນຄຳພະຍານຂອງອານຕ໌ໂອຄັສ ມາກນັສ.

ຂໍ້ທີສິບໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບຂໍ້ທີສິບ ແລະ ຂໍ້ທີສິບຫົກໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບຂໍ້ທີສິບເອັດ. ຂໍ້ທີສິບຫາຂໍ້ທີສິບຫົກເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຈາກປີ 1989 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຂໍ້ນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຊ່ອນຢູ່ໃນຂໍ້ທີສິບ

ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດໃນປີ 1989 ແລະ
ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຢູ່ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງ "ເຈດໄທອີ" ໃນ ພຣະທຳເລວີ ບົດ 26
ເຂົ້າກັບປະຫວັດສາດທີ່ຊ້ອນຢູ່,
ແຕ່ແນວຄວາມຈິງນັ້ນຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກຳລັງນຳສະເໜີໃນທີ່ນີ້.

ໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການ Millerite ການໂຕ້ແຍ້ງຫຼັກຄືທຳອິດໃນຫຼັກການໂຕ້ແຍ້ງພາຍໃນ Adventism
ກ່ຽວກັບການລະບຸຕົວຕົນຂອງ Rome ຢ່າງຖືກຕ້ອງໄດ້ກົດຂຶ້ນ, ແລະປະເດັນນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບວ່າ
"ພວກໂຈນ" ໃນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນໝາຍເຖິງໃຜ. ຝ່າຍ Protestants ຖືວ່າພວກນັ້ນໝາຍເຖິງ Antiochus
Epiphanes, ແລະຝ່າຍ Millerites ໄດ້ລະບຸພວກນັ້ນວ່າແມ່ນ Rome. ໃນການໂຕ້ແຍ້ງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ
Adventism ກ່ຽວກັບການລະບຸຕົວຕົນຂອງ Rome ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ປະເດັນກໍຍັງເປັນເລື່ອງ "ພວກໂຈນ"
ໃນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ. ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຝ່າຍ Millerites
ກຳລັງຍຶດຖືຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານຂອງຝ່າຍ Millerites ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໂດຍ Spirit of Prophecy.

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຕາຕະລາງປີ 1843 ໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ; ວ່າຕົວເລກຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທຳລາຍອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ;
ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໝືອນມັນ ແລະຊົງປັບປຸງຄວາມຜິດພາດໃນບາງຕົວເລກ,
ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜິດໃນສາມາດເຫັນມັນໄດ້, ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກເອົາອອກ." Early Writings,
74.

ແຜນຜັງອັນສັກສິດນັ້ນໄດ້ລະບຸການໂຕ້ແຍ້ງນັ້ນໄວ້ດ້ວຍໝາຍເຫດ 164 ກ່ອນ ຄ.ສ.

"164 ການຕາຍຂອງ Antiochus Epiphanes, ຜູ້ຊຶ້ງແນ່ນອນວ່າ
ບໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້ານາຍແຫ່ງເຈົ້ານາຍທັງປວງ, ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຕາຍໄປ 164
ປີກ່ອນທີ່ເຈົ້ານາຍແຫ່ງເຈົ້ານາຍທັງປວງຈະປະສູດ."

ການອ້າງເຖິງເລື່ອງຂັດແຍ້ງນັ້ນຢູ່ເທິງແຜນພູມອັນສັກສິດ
ເປັນຄວາມຈິງພຽງປະການດຽວທີ່ຖືກນຳສະເໜີຢູ່ເທິງແຜນພູມອັນສັກສິດ
ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງຂໍ້ພະຄຳພີແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຈາກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນການກະທຳດັ່ງນັ້ນ
ມັນໄດ້ລະບຸເຄື່ອງໝາຍທາງໄວ້ ບໍ່ແມ່ນຂອງປະຫວັດສາດໃນພຣະຄຳພີແຕ່ເປັນຂອງປະຫວັດສາດແອດເວນທີ່ສຸດ
ແລະ "ມັນບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ,"
ເພາະວ່າເລື່ອງຂັດແຍ້ງນັ້ນລະບຸໃຫ້ເຫັນວ່ານິມິດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນແນວໃດ.
ການປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານນັ້ນ ກໍ່ເທົ່າກັບການປະຕິເສດພ້ອມກັນໃນຄາວດຽວ
ອຳນາດແຫ່ງການຮັບຮອງຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຕໍ່ແຜນພູມອັນສັກສິດ.

"ການຫຼອກລວງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຊາຕານ
ຄືການເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເສຍຜົນໄປ. 'ບ່ອນໃດບໍ່ມີນິມິດ ຊົນຊາດກຳພິນາດ'
(ສຸພາສິດ 29:18). ຊາຕານຈະກະທຳຢ່າງແຍບຍົນ ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ແລະຜ່ານຕົວແທນຕ່າງໆ
ເພື່ອສັນຄອນຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງປະຊາກອນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຳພະຍານທີ່ແທ້ຈິງ.
ມັນຈະນຳນິມິດປອມເຂົ້າມາເພື່ອຫຼອກລວງຜູ້ຄົນ ແລະຈະປະສົມສິ່ງທີ່ປອມກັບສິ່ງທີ່ແທ້
ແລະດ້ວຍວິທີນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຂະບາດໃຈ
ຈົນພວກເຂົາຈະຖືວ່າທຸກສິ່ງທີ່ໄຊ້ຊີວິດນິມິດເປັນພຽງຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຄວາມຄົງໄຄທາງສາສະໜາ;
ແຕ່ຈິດວິນຍານທີ່ຊື່ສັດ ໂດຍການປຽບທຽບສິ່ງທີ່ປອມກັບສິ່ງທີ່ແທ້
ຈະສາມາດຈຳແນກລະຫວ່າງສອງສິ່ງນັ້ນໄດ້." Selected Messages, book 2, 78.

ການໂຕ້ຖຽງຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ "ພວກໂຈນຂອງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ເປັນອັນດຽວກັນກັບຄັ້ງທຳອິດ,
ແລະໂດຍປາສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສັນຍາລັກທີ່ສະຖາປະນານິມິດນັ້ນ, "ປະຊາຊົນກຳພິນາດ." ພວກເຂົາ

“ພິນາດ” ເພາະວ່າພວກເຂົາ “ເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າເປັນໂມຄະ.”

ອີກຝ່າຍໜຶ່ງອ້າງວ່າ ສະຫະລັດຖົກນຳສະເໜີໄວ້ເປັນ “ພວກບຸນສະດົມ” ໃນຂໍ້ທັບສີບສີ. ຝ່າຍນັ້ນບໍ່ສາມາດ
ຫຼົບເຫຼັກໃຈທີ່ຈະເຫັນວ່າ ອານຕ໌ໂອຄັສ ມາກນັສ ໃນຂໍ້ທັບສີບສີບຫ້າ ເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະລັດ.
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພິພິວກໂບຣເຕສແຕນໃນປະຫວັດສາດມົນເລໂຮທ໌ໄດ້ອ້າງວ່າ
ພວກບຸນສະດົມແມ່ນອານຕ໌ໂອຄັສ, ຝ່າຍທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈຈະເຫັນກໍໄດ້ລະບຸພວກບຸນສະດົມວ່າເປັນອຳນາດ
(ສະຫະລັດ) ທີ່ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍອານຕ໌ໂອຄັສ.

ການໂຈມຕີຂອງເສນນາເຄຣັບຕໍ່ຢູດາ ທີ່ລູກລາມໂປເຖິງນະຄອນຫຼວງ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະທີ່ລົມເຫຼວນັ້ນ
ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍນາຍພົນຂອງເສນນາເຄຣັບ ຄື ຣັບຊາເກ.

ບັດນີ້ສະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຂວັງວອນຕຳຫ່ານ ຈົ່ງໃຫ້ຄຳປະກັນແກ່ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄືກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ມ້າສອງພັນໂຕແກ່ທ່ານ ຖ້າຝ່າຍທ່ານສາມາດຈັດຫາຜູ້ຂີ່ສຳລັບມ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານຈະຫັນໜ້າຂັບໄລ່ນາຍກອງຄົນໜຶ່ງ ແມ່ນແຕ່ໃນພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຊົນຕຳສຸດຂອງນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ
ໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະຍັງວາງໃຈໃນອິຍົບເພື່ອລົດຮົບ ແລະເພື່ອທະຫານມ້າ? ບັດນີ້
ຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ສະຖານທີ່ເພື່ອທຳລາຍມັນ ໂດຍບາດສະຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ແຜ່ນດິນນີ້ ແລະທຳລາຍມັນເສຍ.” ແລ້ວ
ເອລີອາກົມ ບຸດຂອງຮົນກຢາ, ເຊັບນາ, ແລະໂຍອາ ໄດ້ກ່າວແກ່ຮັບຊາເກວ່າ,
“ຂໍທ່ານເວົ້າກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນພາສາຊີເຣຍ ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໃຈ;
ແລະຢ່າເວົ້າກັບພວກຂ້ານ້ອຍເປັນພາສາຢູດາ ໃນຫຼືຂອງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ເທິງກຳແພງ.”
ແຕ່ຮັບຊາເກໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
“ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາເວົ້າຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ແກ່ນາຍຂອງທ່ານ ແລະແກ່ທ່ານເທົ່ານັ້ນຫລໍ່?
ທ່ານບໍ່ຮູ້ຫລີ້ວ່າ ລາວໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ເທິງກຳແພງນັ້ນດ້ວຍ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກິນອາຈົມຂອງຕົນເອງ ແລະດື່ມປັດສະວະຂອງຕົນເອງກັບພວກທ່ານ?”
ແລ້ວຮັບຊາເກໄດ້ຍິນຂຶ້ນ ແລະຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງເປັນພາສາຢູດາ ແລະກ່າວວ່າ,
“ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງກະສັດໃຫຍ່ ຄືກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ.” 2 ກະສັດ 18:23–28

ຮາບຊາເກ ກຳລັງນຳສະເໜີບົດແມ່ນຖ້ອຍຄຳຂອງຕົນເອງ ແຕ່ເປັນຖ້ອຍຄຳຂອງເສນນາເຄຣັບ
ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ. ໃນພຣະທຳດານເຮອນ 11:40 ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອແມ່ນອຳນາດສັນຕະປາປາ
ຜູ້ຊົງໃນເວລາແຫ່ງປາຍສຸດ ໃນປີ 1798 ໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍຈາກມືຂອງຝຣັ່ງຜູ້ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ
ຄືກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້. ໃນຂັ້ນນັ້ນ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນທິສຸດໂດໂຕຕອບຄືນ ແລະໄຫຼຖ້ວມອານາຈັກທາງໃຕ້
(ສະຫະພາບໂຊວຽດ) ໃນປີ 1989. ເມື່ອກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໄດ້ເຮັດວຽກນັ້ນສຳເລັດ ລາວໄດ້ນຳມາກັບຕົນ
“ລົດຮົບ ແລະ ທະຫານມ້າ ແລະ ເຮືອຫຼຍລ່າ.” “ລົດຮົບ ແລະ ທະຫານມ້າ”
ເປັນຕົວແທນຂອງກຳລັງທາງທະຫານ ແລະ “ເຮືອ” ເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດທາງເສດຖະກິດ.
ສັນຍາລັກເຫຼົ່ານັ້ນລະບຸໃຫ້ເຫັນວ່າ
ສະຫະລັດອາເມຣິກາເປັນກອງທັບຕົວແທນຂອງໂຣມສັນຕະປາປາໃນໄຊຊະນະຂອງປີ 1989
ດັ່ງທີ່ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍຮາບຊາເກ. ອານຕ໌ໂອຄັສ ມາກນັສ ໃນຂໍ້ 10 ຫາ 15
ເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ແລະດັ່ງທີ່ William Miller ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ ຄຳວ່າ “also”
ໃນຂໍ້ 14 ໄດ້ສະຖາປະນາອຳນາດໃໝ່ໜຶ່ງທີ່ເຂົ້າສູ່ບັນທຶກຄຳພະຍາກອນ ດັ່ງນັ້ນ “ພວກບຸນສະດົມ”
ຈົ່ງຕ້ອງເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດໜຶ່ງທີ່ຕາກຕ່າງຈາກບັນດາກະສັດບໍ່ໂຕເລມາອິກແຫ່ງທິດໃຕ້
ຫຼືອານຕ໌ໂອຄັສ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ ຫຼື Philip ແຫ່ງມາເຊໂດເນຍ.

“ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້” ໃນຂັ້ນນີ້, ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສໃດໆ, ໝາຍເຖິງກະສັດແຫ່ງອິຍິບ; ແຕ່ຄຳວ່າ
“ພວກບຸນສະດົມແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ” ຈະໝາຍເຖິງຫຍັງນັ້ນ, ບາງທິອາດຍັງເປັນຂໍ້ກັງຂາຍສຳລັບບາງຄົນ.
ວ່າມັນຈະບໍ່ອາດໝາຍເຖິງ Antiochus, ຫຼືກະສັດອົງໃດໆແຫ່ງອັດຊີເຣຍ, ນັ້ນເຫັນໄດ້ແຈ້ງ;

ເພາະທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວເຖິງຊາດນັ້ນມາແລ້ວໃນຫຼາຍຂັ້ນຕອນໜ້ານີ້, ແລະບັດນີ້ກ່າວວ່າ, “ທັງພວກບັນຊີແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າດ້ວຍ,” ແລະອື່ນໆ, ຊຶ່ງສະແດງຢ່າງຊັດເຈນວ່າໝາຍເຖິງອົກຊາດໜຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ Antiochus ອາດຈະໄດ້ບັນຊີພວກຢິວຈີ; ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະ “ສະຖາປະນານິມິດ” ໄດ້ແນວໃດ, ໃນເມື່ອວ່າໃນນິມິດນັ້ນບໍ່ມີບ່ອນໃດເລີຍທີ່ກ່າວເຖິງວ່າເຂົາໄດ້ກະທຳການປະເພດນັ້ນ; ເພາະເຂົາເປັນຂັ້ນກັບອານາຈັກທີ່ໃນນິມິດເອີ້ນວ່າອານາຈັກກຣີກ. ອົກປະການໜຶ່ງ, ຄຳວ່າ “ເພື່ອສະຖາປະນານິມິດ” ຈຳເປັນຕ້ອງໝາຍເຖິງການເຮັດໃຫ້ແນ່ນອນ, ເຮັດໃຫ້ສົມບູນ, ຫຼືເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.” William Miller, Miller’s Works, Lecture 6, 89.

“ອັນຕີໂອຄັສ” ແມ່ນຊື່ໜຶ່ງທີ່ກະສັດຫຼາຍອົງແຫ່ງອານາຈັກເຊເລວຊິດຂອງຊີເຣຍໄດ້ເລືອກໃຊ້. ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງອານາຈັກນັ້ນຄື ເຊເລວຊິດ ນຄີາເຕີ, ແລະກະສັດທັງໝົດໃນບັນຊີລາຍນາມຂອງກະສັດເຊເລວຊິດມີຢູ່ປະມານລະຫວ່າງຊາວຫົກຫາສາມສິບອົງ. ກະສັດຫຼາຍອົງໃນບັນດານັ້ນໄດ້ເລືອກໃຊ້ຊື່ “ອັນຕີໂອຄັສ” ເໝືອນດັ່ງທີ່ສັນຕະປາປາຫຼາຍອົງເລືອກນາມປະທັບເມື່ອພວກທ່ານຖືກເລືອກເປັນສັນຕະປາປາ. ສັນຕະປາປາທັງໝົດແມ່ນ “ບໍລະປັກຕຳພຣະຄຣິດ,” ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ “ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ.” ຄຳວ່າ “anti” ໝາຍເຖິງ “ຕໍ່ຕ້ານ.” ໃນຖານະເປັນບັນດາບໍລະປັກຕຳພຣະຄຣິດ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເອົາຊື່ຂອງບົດາຜ່າຍວິນຍານຂອງຕົນ ຜູ້ຊົງຄື ຊາຕານ. ທັງຊາຕານ ແລະ ສັນຕະປາປາ ຕ່າງກໍຖືກລະບຸໄວ້ໃນການດົນໃຈວ່າເປັນບໍລະປັກຕຳພຣະຄຣິດ.

“ຄວາມມຸ່ງຫມັ້ນຂອງອັນຕີໂອຄັດທີ່ຈະດຳເນີນການກະບົດທີ່ເຂົາໄດ້ລົງຕົນໃນສະຫວັນນັ້ນ ຈະຍັງຄົງທຳງານຕໍ່ໄປໃນບັນດາລູກແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງ.” Testimonies, volume 9, 230.

ສັນຕະປາປາແມ່ນຕົວແທນຂອງຊາຕານ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາທັງສອງຈຶ່ງຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງເປັນ “ບໍລະປັກຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ.” ເມື່ອພວກເຂົາຮັບຕຳແໜ່ງເປັນສັນຕະປາປາ ພວກເຂົາຈະເລືອກຊື່ໜຶ່ງ, ແລະກາຍເປັນຕົວແທນຂອງຊາຕານໃນໂລກ.

“ເພື່ອຈະຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດແລະກຽດຕິຍົດຜ່າຍໂລກ, ຄຣິດຕະຈັກໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ສະແຫວງຫາຄວາມໂບດບານແລະການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ແຫ່ງໂລກ; ແລະເມື່ອໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວ, ນາງຈຶ່ງຖືກຊັກຈູງໃຫ້ຍອມສະຫວາຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີແກ່ຕົວແທນຂອງຊາຕານ—ຄື ອະທິການແຫ່ງໂຣມ.” The Great Controversy, 50.

ໂດຍການກະທຳຂອງເຂົາ ພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາ, ແລະພວກສັນຕະປາປາກໍດຳເນີນການງານດຽວກັນກັບຊາຕານ.

“ໂດຍຜ່ານທາງສັນຕະປາປາແຫ່ງໂຣມ ການງານອັນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ຖືກດຳເນີນຢູ່ທົນຕີທົງໂລກ ເຊັ່ນດຽວກັບ ທີ່ໄດ້ຖືກດຳເນີນໃນລາຊະສຳນັກແຫ່ງສະຫວັນກ່ອນການຂັບໄລ່ເຈົ້າຜູ້ຄອບຄອງແຫ່ງຄວາມມືດ. ຊາຕານໄດ້ພະຍາຍາມແກ້ໄຂພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນ ແລະເສີມການບັບປຸງຕາມແບບຂອງຕົນເອງ. ເຂົາໄດ້ຍົກຍ່ການພິຈາລະນາຂອງຕົນເອງໃຫ້ຢູ່ເໜືອການພິຈາລະນາຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຕົນ ແລະວາງນ້ຳພຣະໄທຂອງຕົນໄວ້ເໜືອນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຢຣູຣາ ແລະໂດຍວິທີນີ້ກໍ່ເທົ່າກັບປະກາດວ່າ ພຣະເຈົ້າອາດຜິດພາດໄດ້. ສັນຕະປາປາກໍດຳເນີນໄປຕາມແນວທາງດຽວກັນ ແລະໂດຍອ້າງວ່າຕົນເອງບໍ່ອາດຜິດພາດໄດ້ ຈຶ່ງພະຍາຍາມບັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດຂອງຕົນເອງ ໂດຍຄິດວ່າຕົນສາມາດ ແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດຕົນເອງໃນກົດເກນແລະພຣະບັນຊາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ໂດຍແທ້ຈິງແລ້ວ ລາວກ່າວກັບໂລກວ່າ,

ຂ້ອຍຈະໃຫ້ກົດໝາຍທີ່ກົດໝາຍຂອງພຣະເຢໂຮວາແກ່ພວກທ່ານ.
ນີ້ເປັນການດູໝືນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນຢ່າງໃດໜຶ່ງ!" Signs of the Times, November 19, 1894.

ແມ່ນແມ່ນວ່າ ເຊເລຍຄັສ ນິຄາໂຕຣ ໄດ້ສະຖາປະນາຈັກກະພັດເຊລຊິດ,
ແຕ່ກະສັດຫຼາຍອົງທີ່ສືບຕາມມາໄດ້ເລືອກໃຊ້ນາມວ່າ "ອານຕ໌ໂອຄັສ" ເພື່ອເປັນການໃຫ້ກຽດ ມີແມ່ນແກ່
ເຊເລຍຄັສ, ແຕ່ແກ່ບໍ່ດ້າຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ດ້າຂອງ ເຊເລຍຄັສ, ຄື ອານຕ໌ໂອຄັສ, ເປັນຊຸມນາງ ແລະ
ເປັນນາຍພົນຜູ້ໜຶ່ງໃນການຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດ ຟລີບ ທີ່ II ແຫ່ງ ມາເຊໂດນ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນບໍ່ດ້າຂອງ ອາເລັກຊານເດີ
ມະຫາລາດ. ສະຖານະອັນສູງສົ່ງແຫ່ງລາດຕະກູນ ແລະ ພື້ນຖານທາງທະຫານນີ້
ໄດ້ຊ່ວຍວາງຮາກຖານໃຫ້ແກ່ບໍ່ດ້າບາດອັນໂດດເດັ່ນຂອງ ເຊເລຍຄັສ ເອງ ແລະ
ການກ້າວຂຶ້ນສູ່ອຳນາດໃນເວລາຕໍ່ມາ ຫຼັງຈາກການສັນພຣະຊົນຂອງ ອາເລັກຊານເດີ ມະຫາລາດ.

ອານາຈັກຂອງເຊເລຍຄັສໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເມື່ອເຂົາໄດ້ເຂົ້າຄວບຄຸມສາມໃນສີ່ພາກພື້ນຂອງອານາຈັກຂອງ
ອາເລັກຊານເດີ. ໂຮມກໄດ້ພິຈາລະນາອຳນາດທາງພູມສາດສາມປະການເຊັ່ນກັນ
ເພື່ອຈະເຂົ້າຄວບຄຸມແລະກາຍເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ. ເມື່ອເຊເລຍຄັສໄດ້ຮັບປະກັນພາກຕາເວັນອອກ,
ພາກຕາເວັນຕົກ ແລະ ພາກເໜືອແລ້ວ
ເຂົາກໍ່ໄດ້ກາຍເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນບົດບັນທຶກທາງປະຫວັດສາດ ແລະ
ນະຄອນຫຼວງຂອງເຂົາຄືນະຄອນບາບໂລນ. ກະສັດຫຼາຍອົງໃນລຳດັບຕໍ່ມາໄດ້ເລືອກໃຊ້ນາມ "ອານຕ໌ໂອຄັສ"
ເມື່ອພວກເຂົາຂຶ້ນຄອງບັນລັງຜ່າຍເໜືອ ເພື່ອໃຫ້ກຽດແກ່ບັນພະບຸລຸດທາງການເມືອງຂອງພວກເຂົາ.
ຄວາມຂະໜານກັນນັ້ນເຫັນໄດ້ງ່າຍ ຫາກທ່ານເລືອກທີ່ຈະເຫັນ. ຖ້າທ່ານບໍ່ເຫັນ, ທ່ານກໍ່ບໍ່ເຫັນ.

ຊື່ "Antiochus" (Ἀντίοχος ໃນພາສາກຣີກ) ມາຈາກອົງປະກອບໃນພາສາກຣີກ "anti" (ໝາຍວ່າ "ຕໍ່ຕ້ານ" ຫຼື
"ກົງກັນຂ້າມ") ແລະ "ocheo" (ໝາຍວ່າ "ຍຶດໄວ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງ" ຫຼື "ຮັກສາໄວ້").
ບັນດາກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໄດ້ເລືອກໃຊ້ຊື່ນີ້ເພື່ອຮັກສາມູນລະດັບທາງການເມືອງຂອງຕົນໄວ້ກັບບໍ່ດ້າ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ອັນຕີຄຣິດ (ພວກສັນຕະປາປາ) ເລືອກຊື່ເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມເຂົ້າປົກຄອງ.
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກສັນຕະປາປາເປັນຕົວແທນຂອງບໍ່ດ້າຂອງພວກເຂົາ ຄື ມານຮ້າຍ, ສັນໃດກໍ່ສັນນັ້ນ
Antiochus ຂອງອານາຈັກຊີເຣຍກໍ່ເປັນແບບຢ່າງແທນພວກຕົວແທນຂອງບໍ່ດ້າຂອງຕົນເຊັ່ນກັນ.
ໃນການນຳໃຊ້ນີ້ Antiochus ເປັນຕົວແທນຮັບມອບອຳນາດຈາກບໍ່ດ້າຂອງພວກເຂົາ.
ຕົວແທນຮັບມອບອຳນາດຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາໃນປີ 1989 ແມ່ນສະຫະລັດອາເມຣິກາ,
ແລະຄຳພະຍານຜ່າຍໂລກກໍ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງອັນຕີຄຣິດ, Pope John Paul II, ແລະ
Ronald Reagan ໃນພາລະກົດຂອງພວກເຂົາເພື່ອໂຄ່ນລົ້ມສະຫະພາບໂຊວຽດເດີມ.

ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ຖືກຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່, ຂໍ້ທີ່ອິດແລະຂໍ້ສຸດທ້າຍມີການອ້າງອີງໂດຍກົງເຖິງຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ແລະຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເອັດ.
ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເປັນຕົວແທນໂດຍກົງຂອງຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່. ຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເປັນຕົວແທນໂດຍກົງຂອງຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ເອັດ.
ຂໍ້ທີ່ຫຼາຍນັ້ນເປັນຕົວແທນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳດານເືອນທີ່ກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ.

"ໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນໜັງສືພຣະນິມິດ
ແຕ່ແມ່ນພາກສ່ວນນັ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງດານເືອນ ທີ່ກ່ຽວກັບວັນທັງຫຼາຍສຸດທ້າຍ.
ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ, 'ແຕ່ເຈົ້າ ໂອ ດານເືອນ ຈົ່ງບົດຖອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ແລະປະທັບຕາໜັງສືນັ້ນໄວ້
ຈົນເຖິງເວລາສຸດປາຍ: ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປແລ່ນມາ ແລະຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມເພີດເພີນ' (ດານເືອນ 12:4).
ເມື່ອໜັງສືນັ້ນຖືກເປີດອອກ ກໍ່ມີການປະກາດວ່າ, 'ເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ.' (ເບິ່ງ ພຣະນິມິດ 10:6.) ບັດນີ້
ໜັງສືຂອງດານເືອນໄດ້ຖືກແກະປະທັບຕາແລ້ວ ແລະການສຳແດງເຜີຍທິພຣະຄຣິດຊົງປະທານແກ່ໂຍຮັນ
ຈະມາເຖິງຊາວໂລກທຸກຄົນ. ໂດຍການເພີ່ມເພີດຂອງຄວາມຮູ້ຊົນຊາດໜຶ່ງຈະຖືກຕຽມໃຫ້ພ້ອມ
ເພື່ອຍືນຢູ່ໃນວັນທັງຫຼາຍສຸດທ້າຍ...."

“ໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ມະນຸດທັງຫລາຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ສ້າງໂລກແລະສັນພະສົງທັງປວງທຶນໃນນັ້ນ.
ພວກເຂົາໄດ້ຖ່າຍການເຄົາລົບແກ່ສະຖາບັນໜຶ່ງຂອງສັນຕະປາປາ
ໂດຍເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຢໂຮວາເປັນໂມຄະ, ແຕ່ຈະຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ອັນເພີ່ມເພີ່ມຂຶ້ນໃນເລື່ອງນີ້.”
Selected Messages, book 2, 105, 106.

ໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1989 ຫົກຂໍ້ສຸດທ້າຍແຫ່ງດານເຢອນບົດທີ 11 ເປັນ
“ສ່ວນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຢອນທຶກຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ.”
ສົງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ເມື່ອມັນຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລານັ້ນ,
ແລະການເປີດຜະນຶກນັ້ນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການເພີ່ມເພີ່ມແຫ່ງຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ
“ການສະຖາປະນາອຳນາດສັນຕະປາປາ, ການເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຢໂຮວາເປັນໂມຄະ.” ອານຟາ ແລະ
ໂອເມກາ ຍ່ອມສະແດງພາບຈຸດຈົບຜ່ານຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ, ແລະຂະບວນການທົດສອບທົດລົ້ມຂຶ້ນໃນປີ
1989 ນັ້ນ ຖືກອອກແບບເພື່ອໃຫ້ເກີດຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, “ດານເຢອນເອີຍ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖດີ; ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຖືກບົດໄວ້
ແລະປະທັບຕາໄວ້ ຈົນເຖດີເວລາສຸດທ້າຍ. ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສູດ, ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ,
ແລະຖືກທົດລອງ; ແຕ່ຄົນອະທຳຈະກະທຳຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ; ແລະບໍ່ມີຄົນອະທຳຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ;
ແຕ່ຄົນມີບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.” ດານເຢອນ 12:9, 10.

ບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນຊ່ວງສຸດທ້າຍຂອງຂະບວນການທົດສອບນັ້ນ, ເພາະວ່າຂໍ້ໄດ້ແຍ້ງເລື່ອງ “ພວກໂຈນ”
ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism ກຳລັງຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນບັດນີ້. ການລະບຸວ່າ “ພວກໂຈນ”
ແມ່ນສະຫະລັດອາເມລິກາ ກໍຄືການລະບຸວ່າ Antiochus ແມ່ນ “ພວກໂຈນ.”
ນີ້ແມ່ນຂໍ້ໄດ້ແຍ້ງອັນດຽວກັນກັບຂອງພວກ Millerites ແລະພວກ Protestants.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ
ດັ່ງເຊັ່ນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມໃນປີ 1989,
ສົງໄດ້ແຫ່ງເຜົາຢູດາໄດ້ເປີດຜະນຶກ “ສ່ວນນັ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຢອນທຶກຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍ.” ໃນປີ
1989 ນັ້ນແມ່ນຫົກຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງດານເຢອນ ບົດ 11, ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດນັ້ນ
ແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຂອງຂໍ້ 40, ຊຶ່ງຖືກສະແດງເປັນແບບໂດຍຂໍ້ 10 ຫາ 16.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບຫົກເສັ້ນແຫ່ງຄວາມຂັດແຍ້ງພາຍໃນປະຫວັດສາດຂອງ
ອັດເວນຕີສົມໃນບົດຄວາມຖັດໄປ. ຄວາມຂັດແຍ້ງຂໍ້ທຳອິດໃນບັນດາຫົກຂໍ້ນັ້ນເປັນຕົວຢ່າງປະກອບຂອງຄວາມ
ຂັດແຍ້ງຂໍ້ສຸດທ້າຍໃນບັນດາຫົກຂໍ້ນັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະໃຊ້ຄວາມຂັດແຍ້ງຂໍ້ທຳອິດແລະຂໍ້ສຸດທ້າຍເພື່ອວາງທັບລົງເທິງອີກສີ່ຄວາມຂັດແຍ້ງ ໃນຂະນະທີ່ພວກ
ເຮົາຄອບຄຸມຄຣິດລາຍອົງປະກອບຕ່າງໆທຶກຽວຂ້ອງກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງສັດຕູແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ
ເພື່ອຂັດຂວາງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແບ່ງແຍກ “ນິມິດ” ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ດ້ວຍສັນຍະລັກຂອງ Rome.

“ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງຫ້ອງເວລາທີ່ກຳລັງຜ່ານໄປສູ່ນິລັນດອນຢ່າງວ່ອງໄວ,
ແລະບໍ່ຕຽມພ້ອມເພື່ອຢືນຢູ່ໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍຈະເປັນຜູ້ຈັດການທີ່ບໍ່ສັດຊື່.
ຍາມເຝົ້າຕ້ອງຮູ້ເວລາຂອງກາງຄືນ. ບັດນີ້ທຸກສິ່ງຖືກຫຸ້ມຫໍ່ໄວ້ດ້ວຍຄວາມຂັງຂົມອັນສັກສິດ
ຊຶ່ງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄວາມຈິງສຳລັບເວລານິລັນດອນຕະຫຼົກໃຫ້ໄດ້.
ພວກເຂົາຄວນປະພຶດຕົນໂດຍຄຳນຶງເຖິງວັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະຕົກລົງເທິງໂລກ,
ແລະພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງກຽມພ້ອມສຳລັບວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ.”

“ເວລາຂອງພວກເຮົາມີຄ່າຢ່າງຍິ່ງ. ພວກເຮົາມີພຽງແຕ່ວັນແຫ່ງການທົດລອງອັນໜ້ອຍນິດ,
ໜ້ອຍນິດຫຼາຍ, ເພື່ອຕຽມພ້ອມສຳລັບຊີວິດອະມະຕະໃນອະນາຄົດ.
ພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະໃຊ້ໄປໃນການກະທຳຢ່າງຂາດລະບຽບແລະສຸ່ມສຸ້ມຫ້າ.
ພວກເຮົາຄວນຢ້ານການອ່ານພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ພຽງຜົວເຜີນ.” Testimonies, volume 6,
407.